

Advocata Croatae

List svetišta i župe Majke Božje Remetske
Gospa 2025. :: godina 29 :: broj 87 :: cijena 2 €
www.zuparemete.net

Tijelovo, 2025.

- 4 - Vazmeni ponedjeljak - propovijed vlč. Ivana Pugera
- 6 - Nadbiskup Kutleša predvodio misu za Domovinu u Kninu
- 8 - Moć zacjeljivanja naših rana - dr. sc. Božo Skoko
- 10 - Zašto živim? - dov. dr. sc. Tihana Magdić Turković, dr. med.
- 12 - Tragom glazbe
- 13 - Jubilej mladih u Rimu
- 16 - Zavjetno hodočašće u Nacionalno svetište - Branko Svržnjak
- 20 - Foto zapisi: Šime Lugarov - Križni put
- 24 - Odgoj za pomoć drugima - doc. dr. sc. Jadranka Pavić, prof.
- 26 - Odgovorni roditelj čuva djecu - Šime Savić
- 28 - Foto zapisi: Šime Lugarov - od Cvjetnice do Uskrsa
- 38 - Ljetopis župe i svetišta
- 41 - Prvopričesnici i potvrđenici
- 48 - Misli vozača s kotača
- 50 - Osvrti čitatelj
- 51 - Matice

IMPRESSUM

Izdavač: Župa Uznesenja BDM - Remete
 Za izdavača: o. Zlatko Pletikosić
 Adresa uredništva: Česmičkoga 1, 10000 Zagreb
 Mob: 095 5579 360
 ZAGREBAČKA BANKA: HR2923600001101548338
 PRIVREDNA BANKA: HR3323400091100230477
 ISSN: 1331-4092
 Tisak: M-PRINT, Zagreb

Odgovorni urednik: o. Zlatko Pletikosić
 Glavni urednik: Vlado Čutura
 Uredništvo: Ljiljana Habljak, Željka Kadić,
 Monika Kovač, Juraj Marinković, Lujza
 Milodanović, Jadranka Pavić, Ivan Radić,
 Šime Savić, Krešo Šušnić
 Grafička priprema: Slavica Čutura
 Fotograf: Šime Lugarov

Poslije Oluje dolazi sunce

Jubilejski događaji Crkve u Hrvata okupili su brojne vjernike kojima je Crkva poslala snažne poruke, a istodobno ih obvezala da nastave čuvati svoju prošlost, svoja sjećanja i svoje vrijednosti, te nastave vjernost Bogu, odani Domovini i obitelji. U Crkvi je uporište, u Bogu je snaga, unatoč brojnim olujama u ljudskom životu pa i posljednjoj koja je donijela slobodu i mir. Oluja je sastavni dio života; a posebno gledajući kolektivno hrvatski narod, jer 'poslije Oluje dolazi sunce'. Burna prošlost Crkvu i vjernike je naučila da snaga vjernika se hrani vjerom Bogu koji sve vodi, samo Mu treba vjerovati. Dovoljno je osvrnuti se na remetsku prošlost koja je prošla brojne patnje, progone, vješanje pavlina, ali Najvjernija Majka Odvjetnica Hrvatske, Ljekarnica nebeska preživjela je sve režime i sve nedaće. To je istinska Majka nebeska kojoj su upućene brojne molitve, zavjeti, zahvale. Povjerenje je čin koji šalje snažnu poruku da imamo majku biološku, majku Domovinu a nad kojima bdiye Majka

Nebeska Odvjetnica Hrvatske. I ovogodišnja devetnica u svetištu i župi Uznesenja Marijina kroz određene teme prošlosti i sadašnjosti hrvatskog naroda koji je prošao križeve i patnje, ne vjerujući zavjerama, nego Bogu koji ga doveo do slobode. Vjerni Najvjernijoj Majci i Bogu, gradimo je u zajedništvu poštujući jedni druge čineći djela ljubavi. Jakovljeva poslanica kaže – Što koristi, braćo moja, ako tko rekne da ima vjeru, a djelâ nema? Može li ga vjera spasiti? Ako su koji brat ili sestra goli i bez hrane svagdanje pa im tkogod od vas rekne: »Hajdete u miru, grijte se i sitite«, a ne dadnete im što je potrebno za tijelo, koja korist? Tako i vjera: ako nema djelâ, mrtva je u sebi. Inače, mogao bi tko reći: »Ti imaš vjeru, a ja imam djelâ. Pokaži mi svoju vjeru bez djelâ, a ja ću tebi djelima pokazati svoju vjeru. Ti vjeruješ da je jedan Bog? Dobro činiš! I đavli vjeruju, i dršču.« Hoćeš li spoznati, šuplja glavo, da je vjera bez djelâ jalova?

Vlado Čutura

Vjera stvara kulturu

- *Propovijed vlč. Ivana Pugara, župnog vikara u župi Ivana XXIII. na zgb. Klaki, koju je izrekao na našem prvom remetskom proštenju na Vazmeni ponedjeljak, 21. travnja 2025. u svečanoj proštenjarskoj euharistiji u 11 sati, kojom smo obilježili ovu važnu obljetnicu.*

Draga braćo i sestre! Okupili smo se danas na drugi dan proslave najvećega kršćanskog blagdana, na Uskrsni ponedjeljak u ovome svetištu posvećenom Blaženoj Djevici Mariji. Nalazimo se uz crkvu koju su izgradili redovnici pustinjaci nadahnuti primjerom i pravilom svetoga Pavla pustinjaka kako bi imali dostojno mjesto za slavljenje Kristovih otajstava, od kojih je najveće upravo Euharistija. Kroz mnoga stoljeća ostavili su nam u baštinu ne samo ovaj samostan i crkvu nego i druge predmete neprocjenjive vrijednosti. Nedavno je predstavljen i Pavlinski antifonar koji je nastao na temelju liturgijske reforme započete Tridentskim koncilom kojim se željelo ojačati jedinstvo Crkve. Antifonar koji su ostavili u sebi sadrži napjeve

koji su se koristili u svakodnevnoj redovitoj molitvi redovnika kojima su posvećivali vrijeme. Ona su dio naše kulture.

A na kulturu možemo gledati kao na povijesno izraslo obilježje neke zajednice koje izražava spoznaje i vrednovanja što uobličuju život dotične zajednice. Ono što je značajno za vjeru je to da je ona kultura. Ne može zato niti postojati u golom stanju, tek kao puka religija. Već samim time što ona čovjeku govori tko je on i kako treba započeti bivati čovjekom, vjera stvara kulturu, jer uostalom ona sama i jest kultura. Iz toga se može zaključiti i to kako je ona sama svoj vlastiti subjekt: kako je ona zajednica kulture i života, ona je zajednica koju nazivamo »narod Božji«. Ono što je univerzalno i prekoračivanje kojega se mora neprekidno uvježbavati, nije neki empirijski narod, nego je narod Božji, a samim time je i prostor za sve ljude. Vrijedi i obratno: ono što je zajedničko mora uvijek iznova biti preuzeto i uklopljeno u ono što je svakomu vlastito, te ujedno i na konkretnom mjestu povijesti također popraćeno ili proživljeno.

Vjera vodi u krilo naroda Božjega i u njegovu povijest. Ona nije tek privatni put k Bogu. Ne možemo skinuti tu jednu povijest koja je vlastita Bogu i za koju se on vezao. Ono što znači biti čovjekom i biti u tijelu uključuje i povijest, ali i kulturu, i to posve određenu povijest i kulturu, neovisno o tome sviđa li nam se ili ne. Ona je ujedno i temeljni čin ljudske egzistencije.

U navještenom evanđelju po Luki čuli smo opisan događaj susreta dvojice Kristovih učenika sa svojim uskrsnim Učiteljem. Slušajući ovaj izvještaj sigurno nam je jedna stvar uistinu neobična. Kako je moguće da nakon toliko godina zajedničkog života i hoda ne prepoznaju svoga učitelja, Uskrslog Krista. Kako mogu ne prepoznati onoga koji je u tolikoj mjeri promijenio njihov život? Mogli bi reći kako je to uistinu čudno. Ali ako ćemo biti

iskreni niti mi često ne prepoznavamo Krista. Za razliku od učenika koji ga susreću na putu mi smo već primili puninu Objave. I mi se nalazimo na putu poput Isusovih učenika. Naš je put isprepleten mnoštvom pojedinaca koje susrećemo i s kojima dijelimo barem dio svoga životnog puta, ali i puta vjere. Riječ je o različitim pojedincima s kojima možda i nemamo mnogo toga zajedničkog, ali u svakome od njih pozvani smo prepoznati Krista. Tome je najbolji primjer upravo hodočašće. Kada god se uputimo na neko organizirano hodočašće susrećemo ljude koje ne poznajemo ili ih tek površno poznajemo. Ali Krist nas poziva da u drugome, osobito onome u potrebi prepoznamo njegovu sliku. Iskazivanje milosrđa može biti divan primjer ne samo izgrađivanja odnosa, nego i rasta u vlastitoj svetosti.

Susret Uskrslog Krista s dvojicom učenika bio je prvi susret nakon njegova Uskrsnuća i ujedno prvi opis proslave Euharistijskog slavlja. Trenutak u kojemu se događa Pretvorba, Krist nestaje ispred njihovih očiju i postaje prisutan pod prilikom kruha. Nakon Uskrsnuća i pobjede nad smrću više nije sputan svojim tijelom i prestaje biti nazočan pred samo malim brojem ljudi. Po slavljenju Euharistije postaje prisutan diljem svijeta pod prilika kruha i vina.

Neka nam ovo euharistijsko slavlje, draga braćo i sestre, kao i apostolima iz današnjeg evanđelja, osnaži vjeru kako bi osnaženi mogli prepoznati i stići k cilju hodočašća našega života. Neka nas u svemu tome prati i zagovor Blažene Djevice Marije, kojoj se po drevnoj predaji prvoj ukazao Uskrsli Krist. Tako neka bude. Amen.

Budimo narod koji zna kad treba zastati, boriti se i kleknuti pred Bogom

Predsjednik Hrvatske biskupske konferencije zagrebački nadbiskup mons. Dražen Kutleša predvodio je misu za Domovinu u utorak 5. kolovoza 2025. godine, na 30. obljetnicu Vojno-redarstvene operacije »Oluja«, Dan pobjede i domovinske zahvalnosti i Dan hrvatskih branitelja, u crkvi Gospe Velikoga Hrvatskog Krsnog Zavjeta u Kninu. U propovijedi je između ostalog, govoreći o vrijednostima istaknuo:

Draga braćo i sestre, u svijetu koji sve češće mjeri vrijednost prema korisnosti i tržišnoj cijeni riječ »domovina« zvuči poput zastarjele metafore. No, za nas, sinove i kćeri hrvatskoga naroda, domovina nije puka zemljopisna niti politička kategorija, domovina je svetinja i savez. Taj savez nije sklopljen samo perom

diplomata, nego molitvom udovica, suzama majki i krvlju branitelja.

Božja riječ nam govori: ako se »ponizi moj narod na koji je prizvano ime moje i pomoli se i potraži lice moje i okani se zlih putova, ja ću ga tada uslišati s neba i oprostiti mu grijeh i izliječit ću mu zemlju« (2 Ljet 7,14). Zemlja se liječi kad se narod pokaje. Domovina se obnavlja poniznim povratkom Bogu. I zato je svaka misa, svaki čin milosrđa, svaka oproštena krivnja, čin izgradnje domovine. Naša je domovina sveta jer se za nju molilo i ginulo, za nju se vapilo ponizna srca. Njezina su brda i doline natopljeni krvlju branitelja i pomazani molitvom svetih duša.

Jedan od najdubljih znakova dekadencije zapadne civilizacije jest to što više ne znamo za što bismo bili spremni umrijeti. A kad ne znaš za što vrijedi umrijeti, nećeš znati ni za što vrijedi živjeti. I tu je srž problema suvremenog čovjeka: sve zna, a ni za što nije spreman darovati život. Mnogi su stručnjaci, a rijetki svjedoci. Gotovo svi žele prava, a malo tko želi dužnosti. No, narod bez ideala za koje bi bio spreman položiti život polagano umire.

To je duh svijeta koji paralizira nadu i ubija povijest. A povijest hrvatskog naroda ne smije biti izbrisana jer je pisana krv-

lju onih koji su znali za što vrijedi umrijeti: ne za politiku, nego za slobodu; ne za ideologiju, nego za ljudsko i kršćansko dostojanstvo; ne da bismo porazili druge, nego da bismo ostali svoji na svome.

Naši branitelji nisu ginuli da bismo zaboravili tko smo i komu pripadamo. Oni su dali život jer su znali da je domovina mjesto gdje se živi vjera, gdje obitelj ima dom, gdje je sloboda pitanje časti.

Stoga možemo reći: možda nismo uvijek bili savršeni, ali smo znali moliti i praštati. Možda nismo sve uvijek razumjeli, ali znali smo poštovati svoje svetinje. Možda nismo uvijek imali moć, ali znali smo razlikovati dobro od zla i za zlo se kajati.

Domovina je dar, ali i zadatak. Ona nije gotov proizvod, nego poslanje. Čovjek bez domovine je kao duša bez tijela: lebdi, ali se ne može utjeloviti.

Zato neka nas nikada ne bude sram reći »domovina«. Neka nas ne bude strah voljeti je. Neka nas ne obeshrabri kad nas ismijavaju i obezvrjeđuju. Domovina se ne voli zato što je velika i moćna, nego zato što je tvoja. Ne budimo oni koji ne vole svoju Domovinu, koji zaboravljaju njezine svetinje, koji relativiziraju njezinu žrtvu i rasprodaju je za sitne probitke. Ne budimo takvi!

Budimo narod koji zna kad treba zastati, boriti se i kleknuti pred Bogom.

Kam su te skrili, a srce vuče

i traži toplu tvoju blizinu.

Nema ti slike, nema oltara,

Kak da ti velim sve kaj se zbralo pak mi je v duši nekak premalo.

Kroz vrata samo ruševna crkva,

O Bože dragi, kaj nas je snašlo? Kak samo tužno srce nam vene
barem da jednom vidimo Tebe.

A ti se smiješ i veliš Njemu,

Ljubljeni sine, opet su došli

Daj budi s njima, ne mogu sami.

Nek bude sve onak, ko nekad

Pjesma nek draga molitva bude

Isusu dragom i našoj Mami!

Kristina Gale

Moć zacjeljivanja naših rana

- *Najiskreniji odmor je onaj u kojem čovjek pronalazi spokoj, veselje i obnovu duše u svom istinskom okruženju i zajedništvu. Istinski odmor omogućuje čovjeku da zastane, promisli o svom životu i prepozna da nije gospodar svega, nego primatelj dara života. Vraća čovjeka njegovom izvoru – Bogu, te ga otvara punini života i dubljem smislu postojanja.*

Napisao: dr. sc. Božo Skoko

Svetkovinu Velike Gospe mnogi provode daleko od doma, u svetištima diljem domovine jer je ljetni odmor prilika da neka-
mo otputujemo, odmorimo dušu i tijelo, ali i upoznamo nove krajeve, da se susretnemo s rođacima i prijateljima, da nadoknadimo vrijeme koje nismo možda zbog posla proveli u zajedništvu s obitelji. No, mnogi su se već s odmora vratili umorniji nego su otišli. Puno je razloga za to. Jedan od njih su velika očekivanja od nekoliko tjedana odmora, drugi je nepraktično planiranje odmora i pretrpanost ob-

vezama, a treći je nedostatak mira ili pak sadržaja... Nekima je teško se susresti sa samima sobom i s Bogom, a to je također jedna od važnih strana ljetnih odmora.

Odmor, prema kršćanskoj tradiciji, ima važno značenje – to je vrijeme obnavljanja duha, zahvalnosti na daru života, prilika za mir, molitvu i obiteljsko zajedništvo. Biblija i Krist poručuju da odmor nije luksuz već Božja preporuka i potreba, vrijeme za obnovu tijela i duha. Susret s prirodom, razgovori s bližnjima, humor i blizina dragih ljudi jednako su važni kao i plivanje ili planinarenje. U prirodi lakše osjećamo Božju blizinu, a odlučimo li se na odlazak u zavičaj to će nas pak dodatno obogatiti jer nas odlazak tamo odakle smo stasali vraća izvoru i punini života.

Naime, <https://www.posusje.info/predstavlanje-knjiga-obicelji-barisic-u-posusju-sjecanja-na-tomu-i-fra-petar-urban-barisic/>. Tu su uspomene, tradicija, običaji i ljudi koji čine trajnu mrežu naše podrške. Povratak omogućuje obnovu tih veza, susrete s obitelji i prijateljima, te sudjelovanje u zajedničkim običajima i slavlji-
ma. To jača osjećaj zajedništva i identite-

ta, što je važno za psihičku i emocionalnu ravnotežu. Nekada samo obilazak rodne kuće, makar danas bila zidina, daje taj osjećaj spokoja i budi uspomene. U misli i sjećanja nam se vraćaju likovi dragih ljudi, uspomene i davno izgovorene riječi koje su oblikovale naš karakter, ali i naše odrastanje... Vraćaju nam se ona davna bezbrižnost i zaigranost i kao da nas čine mladima. Ta malena mjesta naših srca imaju nešto što nemaju ni najluksuznija ljetovališta i plaže... Ona imaju moć zacjeljivanja naših rana, obogaćivanja naše duše i povratka iskonu.

Svi ljudi trebaju odmor da bi se oporavili od svakodnevnog stresa i obaveza. Nekadašnjim generacijama nisu bila važna ljetovališta i more, već rad u polju i zdravlje, dok je s razvojem turizma od 19. stoljeća obala postala središte luksuznog odmora i masovnog turizma. Danas, iako turizam donosi prihod, opterećuje ljude i prirodu, a trka za zaradom ponekad zaboravlja na autentični doživljaj. Zato pravi odmor ne znači nužno odlazak na more ili u luksuzni hotel. On se može naći u miru obiteljskog doma, pustom velegradu, ali i prastaraj obiteljskoj kući. Najiskreniji odmor je onaj u kojem čovjek pronalazi spokoj, veselje i obnovu duše u svom istinskom okruženju i zajedništvu. Istinski odmor omogućuje čovjeku da zastane, promisli o svom životu i prepozna da nije gospodar svega, nego primatelj dara života. Vraća čovjeka njegovom izvoru – Bogu, te ga otvara

punini života i dubljem smislu postojanja. Najbolje se odmara kada se tijelo i duša zajedno obnavljaju u miru, molitvi, prirodi, zajedništvu i radosnom prihvaćanju Božjih darova. Odmor tako nije više samo bijeg od odgovornosti i tjednog rasporeda, nego prilika za susrete - ponajprije s Bogom, sa samim sobom, s bližnjima i s prirodom... Jedino takav odmor donosi mir, veselje i daje snagu za novi život. Pritom ne zaboravimo kako zavičaj od nas ne traži ništa već nas čeka da nam podari spokoj, toplinu i osjećaj pripadnosti koji ne može zamijeniti nijedno luksuzno ljetovalište.

Zašto živim?

- *Isus nas uči drukčijim vrijednostima. A kada se one zanemare, često vidimo mlade ljude koji su u očima svijeta uspješni, a iznutra izgubljeni. Imaju puno, a osjećaju prazninu. Nisu pronašli odgovor na pitanje »Zašto živim?«.*

Napisala: Dov. dr. sc. Tihana Magdić Turković, dr. med.

Dobila sam priliku biti kolumnist. Sto pitanja u glavi. Zašto ja? Hoću li biti dostojna toga? Što ja imam reći ljudima, a da oni žele čuti? Ipak, život me već mnogo puta uvjerio da se neke stvari događaju izvan naše kontrole, pod utjecajem nečeg višeg. Vjerujem da sam pozvana dijeliti ono što živim i ono što me oblikuje. Pisanje za mene nije samo prenošenje misli na papir, nego i oblik svjedočanstva, prostor u kojem se istina i ranjivost susreću.

Voljela bih se za početak predstaviti. Ja sam supruga, majka, anesteziologinja i nastavnica. Tim redoslijedom sam to postajala u životu. Ljudi me često pitaju: »Kako ti to sve stižeš?« Moj odgovor je iskren i jednostavan — ne znam. Samo živim svaki dan kao da je posljednji. Ono što znam jest da sve što radim, radim s ljubavlju. Vo-

lim biti mama, volim biti anesteziologinja, volim raditi nove stvari, volim predavati i prenositi znanje. Naravno, imam i ja svoje krize, dane kad mi se ništa ne da, trenutke umora i sumnje. No moja predanost svemu što radim je prepoznata i cijenjena. Naučila sam da je davanje uvijek bogatije od primanja. Naučiti svoje dijete ili studenta nečemu novom, ali i učiti ih kako biti čovjek i kako vjeru živjeti — neprocjenjivo je.

Život je za mene velika žrtva, odricanje i davanje. Dan od 24 sata često mi je prekratak da ostvarim sve što želim. Majka sam 24 sata, iako često fizički odsutna zbog posla, ali uvijek prisutna srcem. Nastojim svoju djecu učiti životnim vrijednostima i pomoći im da izrastu u dobre ljude. U današnjem svijetu, roditelji se često izgube u trci za akademskim uspjesima i izvanškolskim postignućima svoje djece. Često zaboravljamo da je jednako važno učiti ih poštovanju starijih, zahvalnosti, strpljenju, žrtvi i odricanju. Djeca danas prerano prestaju biti djeca. Vidim to svaki dan kroz rad sa studentima i mlađim kolegama, ali i kroz priče roditelja koji osjećaju pritisak da njihova djeca stalno budu »najbolja«.

Isus nas uči drukčijim vrijednostima. A kada se one zanemare, često vidimo mlade ljude koji su u očima svijeta uspješni, a iznutra izgubljeni. Imaju puno, a osjećaju prazninu. Nisu pronašli odgovor na pitanje »Zašto živim?«. Taj odgovor rijetko se pronalazi u velikim stvarima — sreća se gradi iz dana u dan, malim gestama, iskrenim razgovorima, trenucima koje ne možemo kupiti. Možda je baš u tim malim stvarima skrivena snaga koja nas podiže kad mislimo da ne možemo dalje. Vjerujem da upravo tu, u svakodnevnim trenucima, možemo pronaći i lice Boga.

Cijeli svoj život trudim se ići naprijed ne misleći samo na sebe, nego i na svoje bližnje. Pomognem kad god mogu, ponekad i na vlastitu štetu. I uvijek, nekako, svaka moja žrtva otvori nova vrata, nove prilike, novi put za provođenje Božje volje. Nisam vjerski fanatik i ne vjerujem u slijepu po-

božnost bez razmišljanja. Moja vjera je živa, iskrena i ponekad puna pitanja. Bilo je trenutaka kada sam Bogu rekla: »Zašto?« Bilo je i razočaranja. No nikada nisam svoju bol i ljutnju istresala na druge niti sam krivila ljude oko sebe. Naučila sam da ranjenost može postati snaga ako se preda u prave ruke.

S vremenom sam shvatila da sve ima svoj razlog. Ponekad mi se činilo da stojim pred zidom, ali taj zid je često bio početak novog puta. I zato vjerujem da sam ovdje, sada, da s vama dijelim priče, razmišljanja i iskustva o tome kako vjeru živjeti svaki dan. Ne u crkvi samo nedjeljom, nego u svakoj odluci, svakom pogledu, svakom osmijehu, u radu, u obitelji, u boli i u radosti. Pišem jer vjerujem da zajedno možemo tražiti i pronalaziti odgovor na pitanje: Zašto živim? A možda, u tom traženju, pronaći i mir koji nadilazi svako razumijevanje. Pišem i zato što vjerujem da nas iskrene riječi mogu povezati više nego savršenstvo koje glumimo pred svijetom. Kroz svoj život i posao susrećem se s mnogim izazovima — kao majka, kao liječnik, često i s patnjom i smrću — što me sve mijenja, ali i oblikuje kao čovjeka.

Kroz svoje ću kolumne otkrivati svijet anesteziologije i ono čime se svakodnevno bavim, ali i životne priče i izazove iz perspektive liječnika, majke i supruge. Govorit ću o trenucima koji su me promijenili, o ljudima koji su me nadahnuli, o borbama koje sam vodila sama sa sobom. Možda će u tim riječima netko pronaći utjehu, možda poticaj, a možda i samo osjećaj da nije sam. Radujem se našim budućim susretima.

Tragom glazbe

- **Remetski pavlinski antifonar iz 1725. godine vraćen Zagrebu. Prvi rad o nepoznatom glazbenom kodeksu napisale Hana Breko Kustura (HAZU) i Irena Galić Bešker (NSK)**

Sretni trenutak hrvatske muzikologije dogodio se u prosincu 2024. u Münchenu. Nacionalna i sveučilišna knjižnica u Zagrebu (NSK) je na dražbi ugledne aukcijske kuće nabavila antifonar iz 1725. i u Zagreb vratila pavlinski kodeks koji je nekoć pripadao samostanu u Remetama. Ovo je važna nova akvizicija rukopisne zbirke NSK-a, obzirom na velik doprinos pavlina pisanoj i glazbenoj kulturi sjeverne Hrvatske, te obzirom na njihovu ulogu u visokoškolskom i akademskom obrazovanju. Ovaj glazbeni rukopis je napisao skriptor (pavlin) Marko Silvestar, potpisan latinskom inačicom imena.

Latiničkom kurzivom i pavlinskom neumatskom notacijom u kodeksu su ispisani pjevani dijelovi pavlinskoga časoslova za cijelu liturgijsku godinu, u trima zbirkama. Prvu analizu toga kodeksa upravo objavljenu u *Glasi NSK* god XI., br. 21. napisale su prof. dr. Hana Breko Kustura i dr. sc. Irena Galić Bešker. U radu su repertoarnim argumentima potvrdile njegovu pripadnost krugu zagrebačkih glazbenih rukopisa i pronašle neke specifičnosti kojima će biti posvećen budući istraživački rad na glazbi ovog kodeksa.

Pavlinskim je glazbenim kodeksima i njihovoj glazbi posvećena i radio emisija Trećeg programa Hrvatskoga radija Tragom glazbe – *Solus cum Deo solo* (emitirana 8. 2. 2025) autorice Hane Breko Kustura (urednica Gordana Krpan).

Preuzeto s portala - Hrvatska akademija znanosti i umjetnosti

<https://www.info.hazu.hr/2025/03/remetski-pavlinski-antifonar-iz-1725-godine-vracen-zagrebu-prvi-rad-o-nepoznatom-glazbenom-kodeksu-napisale-hana-breko-kustura-hazu-i-irena-galic-besker-nsk/>

Na Danu knjižnice bili su i zborovođa remetskog župnog zbora Farmacopea Caelestis gosp. Tomislav Habulin i upravitelj župe Remete o. Zlatko Pletikosić.

Jubilej mladih u Rimu

Naši karmelski mladi nedavno su se vratili s hodočašća u Rim!

U ovoj Jubilejskoj godini, koju je pod geslom Hodočasnici nade otvorio Papa Franjo u prosincu 2024., u tjednu od 28. srpnja do 3. kolovoza okupili su se u Rimu mladi cijeloga svijeta, njih više od milijun, kako bi zajedno s novim Papom Lavom XIV. proslavili ovaj Jubilej koji se u Katoličkoj Crkvi obilježava svakih 25 godina.

Pod vodstvom našeg karmelićanina o. Jakova od Križa (Milića) i u pratnji dvojice bogoslova, br. Dominik Marija od Božje Volje (Knežević) i br. Ivan od Ljubavi (Cuculić), zaputilo se 27. srpnja navečer 50 mladih iz Remeta, prema Rimu. Nakon hodočasničkog blagoslova župnika o. Zlatka Pletikosića krenuli su prvo put Siene, grad Katarine Sijenske. To kišno priepodne proveli su u posjeti bazilici sv. Katarine, gdje se čuva njezina glava, kao i ostalim znamenitostima ovog toskanskog gradića.

U Rimu su bili smješteni na teološkom institutu kojeg drže braća karmelićani, Teresianumu. Kroz cijeli tjedan imali su prilike posjetiti 4 papinske bazilike i proći kroz Sveta vrata u bazilici sv. Petra, Svete Marije Velike, sv. Ivana Lateranskog, sv. Pavla izvan zidina, posjetiti grob pape Franje u bazilici Svete Marije Velike, baziliku Svete Marije iznad Minerva gdje se nalazi tijelo sv. Katarine Sijenske, a u tom tjednu je bilo izloženo i tijelo (uskoro svetog) bl. Piergiorgia Frassatija, u bazilici sv. Andrije u Dolini tijekom ove godine izložene su relikvije našeg blaženika Ivana Merza te su u crkvi Presvetog Trojstva, iznad španjolskih stuba, izložene relikvije sv. Male Terezije i njezinih roditelja sv. Ljudevita i Zelijske. Osim posjeta bazilikama, mladi su posjetili i Vatikanske

muzeje te Sikstinsku kapelu u kojoj je prije nekoliko mjeseci i izabran novi Papa Lav XIV. Posebni događaji toga tjedna bili su Misa dobrodošlice na trgu sv. Petra, Karmelska večer na Teresianumu, regionalni susret Hrvata u hrvatskoj crkvi sv. Jeronima i u crkvi sv. Andrije na Kvirinalu te bdijenje i misa s Papom na Tor Vergati.

Kao zajednica mladih Karmela veliki broj hodočasnika su već članovi škapske bratovštine, a neki od hodočasnika, nakon potrebne pripreme, primili su karmelski škapski 2. kolovoza na Gospu od Anđela, ujedno i prvu subotu, na čemu im čestitamo i nadamo se da će ovaj čin posvete Isusu preko Marije obilježiti njihov duhovni život!

Pravi hodočasnički duh osjetio se pri dolasku na mjesto bdijenja gdje se i spavalo pod otvorenim nebom, a zajedništvo u molitvi nadvladalo je kišu, koja je padala samo nakratko i potjerala mlade na spavanje. Poseban trenutak bdijenja bila je tišina i zajednička pjesma Anima Christi svih prisutnih, a bilo je više od milijun mladih. Sljedećeg jutra prije

same Mise, sve prisutne obradovala je duga na nebu, koja se pojavila upravo uoči Papi-nog dolaska, a znakovito s pokojnim Papom Franjom koji je i pozvao mlade da se okupe na jubileju u Rimu, još 2023. godine u Lisabonu na Svjetskom danu mladih. U svojoj propovijedi Papa Lav potaknuo je mlade da bez straha koračaju ovim svijetom, u nadi koja ne razočarava, kroz primjere blaženih Carla Acutisa i Piergiorgia Frassatija.

O snaženi riječima pape Lava, ali i primljenim Tijelom Kristovim, naši mladi hodočasnici vratili su se do Teresianuma, jer su svoj povratak u domovinu započeli idućeg dana, 4. kolovoza. Prije povratka u Zagreb posjetili su još Firencu, u kojoj se nalaze 2 samostana s neraspadnutim tijelima dviju karmelskih svetica - sv. Terezije Margarete Redi i sv. Marije Magdalene de Pazzi te jedne blaženice dominikanke Marije Bartolomeje Bagnesi. Nakon posjete samostanima obilazili su staru grad-

sku jezgru s Firentinskom katedralom i krstionicom sv. Ivana te se uputili na zajedničku večeru s tradicionalnim jelima toskanskog kraja.

Idućeg jutra, po dolasku u Remete, završili su svoje hodočašće svetom misom koju je predslavio o. Jakov.

Obogaćeni ovim posebnim iskustvom naši mladi hodočasnici vratili su se svojim domovima, a ova zajednica mladih Karmela - Kar(a)mele nastavlja sa svojim susretima subotom, od jeseni.

Lucija Matković, Marinela Blažutić i Ema Čorak

Kad imaš cilj u Bogu, nisi sam

I ove godine po 134. puta hodočastilo se iz Remeta, na zavjetnom hodočašću u Mariju Bistricu, našoj nebeskoj Majci. Moram priznati da ni sam dugo vremena nisam znao niti razmišljao o tome što to znači zavjetno hodočašće. Uvidom u neke dokumente i kroz razgovore saznao sam kako su naši preci u velikoj nevolji i potrebi potražili pomoć hodočasteći, a kome drugome, nego našoj jednoj i jednoj nebeskoj majci Mariji. Tko nam može pružiti bolju utjehu i pomoć doli Majka? Zavjetovali su se naši stari da će svake godine hodočastiti Majci Božjoj u Mariju Bistricu, ali zavjetovali su se i poticali svoje sinove, unuke i sljedbenike kako bi nastavili isto hodočašće. Shvatio sam kako uz našu zajedničku i osobnu potrebu, ugodu i čast na neki način imamo i obavezu održati zavjete naših predaka. Stoga smo kao i ranijih godina već u rane jutarnje sate ustali i otišli do svetišta naše Gospe Remetske odakle smo uz zajedničku molitvu i blagoslov našeg župnika Zlatka Pletikosića krenuli prema Cilju. Posebno me se dojmilo to što se ove godine priključio veliki broj mladih i malenih.

Ali Isus reče: »Pustite dječicu da dolaze k meni i ne branite im; jer takvih je kraljevstvo nebesko« - Matej 19;14. »Odgajaj di-

jete na putu kojim treba ići, i kad ostari, neće odstupiti od njega.« Izreke 22:6

Oni ne samo da su slijedili naše korake nego su nas odlučno predvodili ka Izvoru. Vrlo brzo, lakog koraka, stigli smo do naših Bešića gdje smo ponovno imali zajedničku molitvu nakon koje smo obogaćeni Bešićanima krenuli na zajednički hod. Putem, a posebno u Markuševačkoj Trnavi priključili su nam se i Gračanci tako da smo napokon bili cjeloviti. U Markuševačkoj Trnavi dočekali su nas gostoljubivi stanovnici sa okrijepom i prekrasnim plakatom.

Pročitavši sadržaj shvatio sam i osjetio kako od toga trenutka više ne hodimo

sami. Opet je tu naš Slavek. Nije on samo na plakatu nego nas, kao i uvijek, vodi pun znanja, ohrabrenja i poticaja kako bi nas uputio na prave pute i kako bi nas potaknuo da hrabro kročimo ka Cilju.

Teško je u malo rečenica opisati sve radosti, užitke i milosti koje čovjek doživi u ovom hodu, ali svakako ne smijemo zaboraviti naše umirovljenice Nadu i Maricu koje nas pri kraju Vidovica uvijek dočekaju sa domaćom gibanicom i drugim osvježanjem. Bez obzira na vrijeme, iako malih mirovina, pobrinu se da niti jedan hodočasnik pri odlasku i povratku ne ostane uskraćen za okrijepu. Ta dva dana one su tu za nas, uvijek vedre i spremne za razgovor. Bog ih blagoslovio i čuvao! Nećemo ih zaboraviti i biti će u našim molitvama.

Ove godine imali smo posebnu milost boraviti i prespavati u prekrasnom ambijentu obnovljenog prostora za hodočasnike koji se nalazi neposredno uz crkvu. Ovaj prostor omogućio nam je da se dobro odmorimo, ali isto tako da dodatno osjetimo duh zajedništva i molitve.

Na misi u nedjelju pridružili su nam se i naši župljani koji su došli autobusom ili osobnim automobilima. Bilo je veličanstveno, kakav je bio i naš oproštaj od Gospe, rastanak i povratak kući, u hodu, zajedništvu i molitvi.

Tek u ponedjeljak ujutro kad sam se probudio i dok su me još zatezali mišići, osjetio sam jednu ogromnu potrebu zahvaliti se našoj Majci što nas je ponovno povezala u zajedništvo i dala nam volje i snage da po 134. puta odemo u Njezin dom u Mariji Bistrici i doživimo sve ove radosti i milosti. Posebna zahvala o. Župniku, Bešićanima i našim župljanima na dočeku, podršci i cjelokupnoj organizaciji. Naravno jedno veliko i od srca hvala našim pastirima o. Kreši i o. Juraju koji su zajedno s nama hodili i vodili nas sa posebnom brigom, susretljivošću i jednostavnošću. Oni su ovom hodočašću dali jednu dodatnu dimenziju i učinili naš hod potpunijim, ugodnijim i lakšim. Veliki osjećaj zahvalnosti biti će zauvijek u mom srcu.

Onima s kojima sam zajedno hodio nemam i ne mogu ništa reći jer su sve i

sami doživjeli, osjetili i sve znaju. Zato želim poručiti svima onima koji nisu bili s nama u hodu da su u duhu i u molitvi »hodaju« zajedno s nama. Da, kao i uvijek, svi smo bili skupa. Kroz molitvu sa nama je bio i naš o.Ilija, koji nakon puno godina nije mogao doći u Mariju Bistricu. Molimo za njega!!! I na kraju ne mogu ne spomenuti kako je ove godine na poseban način s nama hodio i naš veliki prijatelj i hodočasnik Željko Miholić. Vjerujemo kako on sada hoda Gospodinovim vrtovima zagovara nas i pripravlja nam nove zajedničke putove kada mu se jednom pridružimo u vječnosti.

Hvala mu! Neka Majka Božja Bistrička usliši naše molitve, a njegovoj obitelji pruži svaku utjehu!

Branko Svržnjak

Foto zapisi života župe : Šime Lugarov

Križni put 2025.

Gospa 2025.

Križni put 2025.

Advocata Croatiae / Gospa 2025.

Gospa 2025. / Advocata Croatiae

Odgoj za pomoć drugima

- *Već krajem druge godine dijete može spoznati potrebe drugih pa na primjer prijatelju kojemu se nešto neugodno dogodilo ponuditi svoju igračku, slatkiš ili ga zagrliti da bi ga utješilo. Taj osjećaj trebali bi roditelji poticati kod svoje djece kako bi dijete lakše uočilo potrebu drugih a to je najlakše u grupi svojih vršnjaka.*

Doc. dr.sc. Jadranka Pavić, prof.

Dogoj za pomoć drugima značajan je kapital ulaganja u djecu i mlade. Njegov temeljni cilj je osvijestiti dijete, mladog čovjeka da u njegovoj okolini postoje ljudi koje život nije mazio. Upoznajući živote drugih ljudi, njihovu borbu, njihove padove, slabosti ili jakosti u suočavanju sa svagdašnjicom, mladi ljudi sazrijevaju. Na taj način postaju svjesni da je život puno više od užitaka koji se nude i da izvor radosti može biti radost drugih kojima smo mi dali svoj mali prilog podrške. U užurbanoj svagdašnjici, često smo zagušeni 'bukom' zadataka i potreba koje se nameću a koje su posljedica s jedne

strane borbe za egzistenciju u konkurentnom i nemilosrdnom okruženju no s druge strane i naših 'povećanih apetita'.

Naime, u okruženju u kojem živimo velika je ponuda vrlo izazovnih proizvoda i usluga koje potiču želju za imati te 'instant užitcima' koji traže sve više i više novih poticaja baš poput ovisnosti o opojnim sredstvima. Iskustva pokazuju a istraživanja potvrđuju da materijalno ne može donijeti pravo i istinsko zadovoljstvo te se često zadovoljavanjem određenih materijalnih ciljeva javljaju novi još zahtjevniji. Time se često ulazi u krug nezadovoljstva i bezuspješnog traženja smisla života i ispunjenosti. Upravo iz toga razloga, preuzimanje aktivne uloge u pomoći drugim ljudima, pokazalo se učinkovito u suočavanju s osobnim problemima, u osobnom rastu i smanjenju nezadovoljstva i stresa. Istraživanje BMC public healtha koje je uključivalo analizu 40 znanstvenih istraživanja (*Is volunteering a public health intervention? A systematic review and meta-analysis of the health and survival of volunteers*), pokazalo je da je volontiranje povezano s pozitivnim doživljajem osobnog identiteta i smisla života.

Povratne informacije o korisnosti pomaganja drugima pokazale su da se kod ispitanika izazvao osjećaj ispunjenosti i zadovoljstva zbog jasno vidljive uzročno-posljedične veze njihovog uloženog rada i uspjeha pojedinaca kojima je pružena pomoć. Osim toga, rezultati su pokazali učinkovitije nošenje sa stresom te smanjene stope depresije i povećanje osjećaja zadovoljstva životom kod onih koji redovno pomažu drugima.

U istraživanju koje je provedeno kod srednjoškolaca u Hrvatskoj »*Procjena stavova i zastupljenost volontiranja u srednjoškolskoj populaciji na području grada Vinkovaca*«, značajan dio učenika navodi da se dobro osjećaju kad volontiraju te da smatraju da su se zbog njihovog volontiranja poboljšali uvjeti u kojima žive a okolina postala ugodnija. Vrijednost ovoga istraživanja leži i u dobivenoj potvrdi da 83% ispitanika sred-

njoškolaca volontiranje smatra kao dobar način provođenja slobodnoga vremena.

Kako odgajati djecu za pomoć drugima?

Od najranije dobi života djeteta formiraju se navike, stavovi i vrijednosti. Te formacije često obilježavaju djetetov život i predstavljaju temelj na kojem će se izgrađivati u svojem osobnom rastu. Činjenica je da na djelovanje svake osobe utječu i uvjeti života, ali i djela njihovih roditelja u kojima osobnim primjerom a ne samo verbalno pokazuju osjećaj za svoje bližnje i nemoćne u obitelji, susjedstvu i općenito u društvu. Djeca do dvije godine života usmjerena su uglavnom na sebe, što predstavlja normalni socijalni razvoj u kojem dijete jasno razlikuje vlastito od tuđeg i često ponavlja rečenicu: »To je moje!«.

No, već krajem druge godine dijete može spoznati potrebe drugih pa na primjer prijatelju kojemu se nešto neugodno dogodilo ponuditi svoju igračku, slatkiš ili ga zagrliti da bi ga utješilo. Taj osjećaj trebali bi roditelji poticati kod svoje djece kako bi dijete lakše uočilo potrebu drugih a to je najlakše u grupi svojih vršnjaka. U dobi između treće i pete godine, dijete počinje više razvijati vještine zapažanja i stjecati iskustva u davanju, dijeljenju i pomaganju. Tu se već krug djelovanja može proširiti na bolesnu baku i djeda, susjeda i slično kojemu će zajedno s roditeljima doći u posjet, donijeti nešto ili pomoći. U sklonosti pomaganja drugima postoje razlike kod djece koje su uvjetovane i genetikom, odnosno karakterom djeteta, no ipak na njih roditelji u toj dobi mogu značajno utjecati.

Na formiranje stavova utječu i vršnjaci, posebno u doba puberteta kada adolescenti postaju više ovisni o mišljenju i ponašanju svojih vršnjaka. Iz toga razloga, korisne su se pokazale zajednice u kojima se u slobodno vrijeme druži više obitelji. Tu djeca u krugu ljudi koji dijele slične vrijednosti, stječu prijatelje s kojima šire krug djelovanja. Dobar primjer za to su župne zajednice iz kojih izrastaju grupe mladih volontera koji pomažu starim, nemoćnim, osamljenim župljanima. Postoje brojni načini volontiranja kao naprimjer pomaganje u rješavanju konkretnih društvenih problema, posebno u kriznim situacijama kao što su elementarne nepogode, briga za okoliš, očuvanje prirodne, povijesne, kulturne baštine te u svim drugim situacijama kojima je cilj opće dobro.

Nesebično pokloniti svoje vrijeme, trud, svoje znanje i vještine za dobrobit druge osobe ili opću dobrobit, ne očekujući novčanu nagradu, ili neku drugu imovinsku korist donosi davateljima obilje zadovoljstva. Iz toga razloga, odgajati dijete za požrtvornost, suosjećanje i solidarnost s potrebnima znači ulagati u zdravlje cijelog društva ali i u zdravlje svojeg djeteta.

Odgovorni roditelj čuva djecu

- *Roditelji, Bog vam je dao djecu i povjerio da ih odgajate u skladu s kršćanskim vrijednostima te poštujete i druge sudionike u prometu, jer tako čuvate svoju djecu.*

Napisao: dr. sc. Šime Savić

Kao kršćani na jednoj se strani borimo za život nerođene djece, a s druge strane zatvaraju se oči o broju djece teško ozlijeđene u prometu pri vožnji električnim romobilima. Tako Klinika za dječje bolesti Zagreb zabilježila je porast broja hospitalizacija za čak 285%, dok je ukupno trajanje hospitalizacija u prvoj polovici ove

godine poraslo 143% u odnosu na isto razdoblje prošle godine. U svakidašnjici ih susrećemo i na području naše župe, a to komentira odvjetnik dr. sc. Šime Savić. Ističe da je Republika Hrvatska 30. 7. 2022. stupanjem na snagu izmjena i dopuna Zakona o sigurnosti prometa na cestama regulirala status električnih automobila i tako se pridružila velikom broju europskih zemalja koji su već imali

zakonska rješenja za električne romobile. Mnogi europski gradovi također su uveli limite prometovanja električnim romobilima.

Električni romobil se svrstava pod pojam osobno prijevozno sredstvo, a tu spada električni romobil, električni monocikl, segway i slična prometna sredstva pod uvjetom da ispunjavaju propisane uvjete. Apel roditeljima da to nije igračka i da postoji dobna granica za vožnju električnim romobilom. Dobna granica za upravljanje osobnim prijevoznim sredstvom u koje se ubraja i električni romobil je 14 godina. Osobno prijevozno sredstvo, pojam je to koji se odnosi na vozilo koje nije razvrstano ni u jednu kategoriju vozila sukladno posebnim propisima, bez sjedećeg je mjesta, a čiji radni obujam motora nije veći od 25 cm³ ili čija trajna snaga elektromotora nije jača od 0,6 kW i koje na ravnoj cesti ne može razviti brzinu veću od 25 km/h. Često smo svjedoci da ne nose odgovarajuću zaštitnu opremu, poput kacige na glavi, reflektirajuće oznake i svjetla. Vozači osobnih prijevoznih sredstava su dužni noću i danju, u slučaju smanjene vidljivosti, biti označeni reflektirajućim prslukom ili reflektirajućom odjećom. Isto tako moraju poštivati staze i prostor kojima je dopušteno upravljati romobilom. Na primjer Pariz je uveo odredbu zabrane romobilima u pješačkoj zoni u centru grada, a to slijede brojni europski gradovi. Roditelji su odgovorni za svoju malodobnu djecu, i obvezno je napraviti i osiguranje jer ukoliko dođe do bilo kakve nedaće da se znade tko snosi štetu.

Roditelji, Bog vam je dao djecu i povjerio da ih odgajate u skladu s kršćanskim vrijednostima te poštujete i druge sudionike u prometu, jer tako čuvate svoju djecu.

Tijelovo 2025.

Cvjetnica 2025.

Veliki četvrtak 2025.

Veliki petak 2025.

Velika subota 2025.

Uskrs 2025.

Advocata Croatiae / Gospa 2025.

Gospa 2025

Ljetopis župe i svetišta – od Uskrsa do Velike Gospe 2025.

21. travnja, na Uskrsni ponedjeljak, na jedno od naša četiri proštenja uz nazočnost svećenika i vjernika župa prije svega našega dekanata, svečanu euharistiju u 11 sati predslavio je vlč. Ivan Pugar, župni vikar župe sv. Ivana XXIII., pape, na zagrebačkoj Klaki čiju propovijed možete pročitati u ovom broju lista naše Advocata-e Croatiae. U prigorskim nošnjama bili su članovi KUD-a Frankopan - Remete i FIS-a Remete. Prijepodne smo saznali da je preminuo papa Franjo. Stoga tamburaši nakon hodočasničke mise nisu svirali. Samostansko vino nije izostalo.

Nakon večernje euharistije, nakon više godina pauze, održan je Uskrsni koncert zbora Advocata Croatiae, zbora mladih remetske župe koji inače pjeva u nedjeljnoj euharistiji u podne. Gosti su im, po običaju bili Dječji zbor župe koji pjeva na obiteljskoj misi nedjeljom u 9 i bivši članovi zbora. Poslije koncerta rodila se ideja da se od bivših članova zbora i novih članova uspostavi Novi zbor mladih koji će pjevati u večernjoj misi nedjeljom. To se uskoro i ostvarilo. Srijedom u 20 sati imaju probu. S njima je karmelićanin o. Jakov Milić, koji subotom navečer okuplja mlade na susrete različitog sadržaja.

23. travnja, u srijedu Vazmene osmine, u svetište je došao autobus hodočasnika Poljaka koji žive u Njemačkoj. Slavili su misu na poljskom jeziku.

26. i 27. travnja, na Vazmenu subotu u Remetama, a sutradan na Bijelu nedjelju u filijali sv. Terezije Avilske, proslavljene su prve pričesti. Lako moguće da su ovo bila prva slavlja Prve pričesti u Domovini, no kod nas su uvijek zadnji vikend u travnju.

29. travnja, u Knjižnici Fakulteta Hrvatskih studija otvorena je izložba fotografija 24 ubijena djeteta u

obrambenom Domovinskom ratu iz Zadarske županije. Jedan od pokretača te teme i događaja je remetski župljanin gosp. Vlado Čutura. Nazočan je bio i predvodio molitvu za obitelji djece o. Zlatko Pletikosić, upravitelj naše župe i svetišta.

Navečer je u Duhovnom centru sv. Ivana od Križa Susret za žene održao provincijal o. Vinko Mamić na temu Biblijske žene u duhovnosti sv. Male Terezije.

1. svibnja, već pomalo tradicionalno na taj neradni dan, održan je Susret naše samostanske zajednice sa dvjema Zajednicama karmelskog svjetovnog reda. Misu je predslavio o. Dario Tokić, a prikazali smo je za dušu pokojnog pape Franje.

3. svibnja, u subotu, na blagdan sv. Filipa i Jakova, proslavili smo krizmu.

8. svibnja, u četvrtak, za vrijeme redovitog euharistijskog klanjanja nakon večernje mise primili smo vijest da je izabran novi papa koji je uzeo ime Lav XIV. Odmah smo ga i imenom uključili u klanjanje. I do tada je naša molitva bila za novog papu. U nedjelju 11. svibnja smo u župnoj misi svečanim Tebe Boga hvalimo zahvalili za novoga Papu.

15. svibnja, naša župljanka s naše filijale prof. dr. Helena Tomas, predstavila je svoju knjigu »Počeci pismenosti u Europi«. Pozvala nas je, i mi smo joj čestitali, a ona nas je darivala ovom vrijednom znanstvenom knjigom.

Djeca KUD-a Frankopan - Remete, uz pratnju odraslih, pošli su, po lijepim običaju, uz molitvu i blagoslov upravitelja župe u gostovanje i nastup među

Hrvatima u Mađarskoj. U nedjelju 1. lipnja sretno su se vratili.

3. lipnja, gosp. Ratko Podvorac, trajni đakon i prof. gitare, održao je u Velikoj samostanskoj dvorani koncert na gitari uz lijepi broj slušatelja.

8. lipnja, na svetkovinu Silaska Duha Svetoga, u bazilici Agonije u Getsemanskom vrtu naš župljanin mladi gosp. Hrvoje Kolak zaređen je za đakona. Nazočni su bili članovi njegove obitelji i nekolicina mladih župljana. Oni koji se nisu vratili odmah poslije tog događaja, zahvatila je eskalacija rata. Župljani su molili i oni su se s don Hrvojem ubrzo vratili živi i zdravi. Bogu i Zagovornici hvala! Radujemo se, ako Bog da, nakon 51. godinu mladoj misi našega župljanina dogodne.

15. lipnja, u nedjelju, na svetkovinu Presvetog Trojstva, proslavljen je Obiteljski dan u župi. Zahvala Obiteljskoj zajednici na veoma uspješnoj organizaciji.

19. lipnja, svetkovina Tijelova. U euharistiji i tijelovskoj procesiji, uz mnoge vjernike udjela su uzeli i članovi KUD-a Frankopan - Remete te FIS-a Remete. Poslije su se počastiti samostanskim vinom i kruhom te pecivima, kako je godinama darovala pekarna Bašić, a sad prvi put darovima pekarnice Friško PAN Gračani. Gosp. Rudolf Banek iz Gračana obnovio je štapove na baldahin ili nebo, i učvrstio i obnovio lik Presvetog Srca Isusova, koji u procesiji nose župljani u nošnjama. Zahvala svima!

27. lipnja, u petak, po odredbi biskupa Hrvatske i BiH biskupske konferencije, i mi smo s cijelim našim hrvatskim narodom nakon večernje euharistije na svetkovinu Presvetog Srca Isusova učinili posjetu našega naroda Srcu Isusovu. Učinio je to prior o. Ivan Živković, u zajedništvu s upraviteljem župe i svetišta o. Zlatkom Pletikosićem, u suslavlju samostanske i župne zajednice te hodočasnika.

28. lipnja, hodočasničkom misom i druženjem nakon nje, Tečaj komunikacije u odnosima proslavio je završetak Prvog semestra. O. Ilija je sudjelovao u obilježavanju dana 110. Karlovačke brigade u Karlovcu. O. Zlatko i o. Srećko su suslavili uočnicu sv. Petra i Pavla u župi Triju Kraljeva u Staroj Pločici u Bjelovarsko - križevačkoj biskupiji i ujedno u obljetnici mlade mise župnika vlč. gosp. Krunoslava Brunovića, prijatelja i dobročinitelja naše zajednice. U trećem danu trodnevnice u Bešićima pjevao je remetski župni zbor, kako je i običaj.

29. lipnja, na svetkovinu svetih Petra i Pavla u župnoj misi pomoćni zagrebački biskup Mijo Gorski krstio je šesto dijete obitelji Danek, maloga Jonu i treće dijete obitelji Šola, malu Mariju Graciju. Čestitamo i radujemo se!

U Bešićima s biskupom banjolučkim mons. Željkom Majićem, između ostalih suslavili su trojica župnih vikara: o. Ilija Tipurić, o. Krešimir Josip Bahmec i o. Juraj Marinković, te o. Srećo Rimac iz Sombora.

5. srpnja, u 11 sati u slavlju dijamantne tj. 60. obljetnice mise fra Krste Martina Hrženjaka, kapucina u župi sv. Mihaela arkandela u Dubravi, uzeo je udjela naš o. Kresimir Josip Bahmec, župni vikar.

12. i 13. srpnja, održano je zavjetno hodočašće nekad župe Remete, a danas i dviju župa nastalih iz Remetske župe Majci Božjoj u Bistricu: Gračana i Bešića. U subotu su pošli hodočasnici pješaci među kojima su bili i o. Krešimir Josip, o. Juraj, uz molitvu koju je u 4 sata u šatoru predvodio o. Zlatko. On je u nedjelju ujutro pošao s hodočasnici autobusom. I u subotu u 18 i u nedjelju u 7,30 misu je predslavio vlč. Mladen Škvorc, župnik u Bešićima. Procesiju i molitvu nakon svečanog ulaska u svetište predvodio je biskup gospičko - senjski Marko Medo, koji je to jutro došao u Bistricu i predslavio svečanu misu u 11 sati, kojoj se priključio i o. Zlatko.

16. srpnja, proslavljena je Gospa Karmelska za čiju svetkovinu nas je devetnicom pripremio o. Mato Miloš.

26. srpnja, na spomendan svetih Joakima i Ane, roditelja Blažene Djevice Marije u večernjoj misi i molitvi krunice sv. Josipa, svjedočanstvom ml. gosp. Hrvoja Osmanovića, čestog hodočasnika Majci Božjoj Remetskoj s drugog kraja grada, te druženjem, održan je prvi susret uživo onih koji traže sebi bračnog druga, u okviru Marijanske vinkovske mladeži i u okviru molitelja te zajednice na istu nakanu.

27. srpnja, autobus mladih iz Remeta koji se okupljaju subotom navečer

Mladi iz Remeta u Rimu - Tor Vergata

pošao je s o. Jakovom Milićem i bogoslovima Dominikom i Ivanom C. na hodočašće u Rim na susret s papom u okviru jubilejskog hodočašća i svjetskog susreta mladih. Papa Lav XIV. slavio je u nedjelju 3. kolovoza misu s milijun mladih.

3. kolovoza, o. Zlatko suslavio je u Grabu kod Trilja mladu misu vlč. Marka Koprčine, koji je stanovao kod karmelićana za vrijeme studija glazbe, a popodne u Vidošima kod Livna vjenčanje Jakova Baraća, našega bivšeg sjemeništara i njegove izabranice Vanese.

PRVOPRIČESNICI /26. i 27. travnja 2025./

Eva Adžić, Gita Emma Biloslavo, Nikola Božović, Marija Brzović, Nikola Džolić, Petar Grožinić, Lea Gulan, Marko Kovačić, Karlo Kološ, Borna Kovačić, Niko Krošelj, Diva Kunčević, Luka Kurevija, Lukas Majderčić, Luka Marijan, Greta Marušić, Mara Nimac, Noah Palma Seminario, Petar Šimun Rodić, Borna Šlender, Nikolina Volf, Toma Zovko, Kim Kapusta, Leon Anić, Flora Bokić, Natali Luce Bulović, Mateo Čop, Marta Čuić, Stjepan Danek, Kristino Glasnović, Petra Grgić, Katarina Gudlin, Filip Mihetec, Mia Mihetec, Branimir Nevistić, Jani Privora, Josip Stepan, Lucija Stojanović, Nia Vaš Plavšić, Josip Vedriš, Viktor Vorel, Matija Zadro, Lucija Žbulj, Bruno Zibar, Ivan Brovkin, Roman Brovkin, Oleksandra Brovkina, Vito Cesar, Šimun Gračan, Sara Grandišćak, Nina Gudelj, Nikoal Ilić, Sara Koren, Petar Kovačević, Maksimilijan Krivdić, Sofija Krivdić, Rita Krivić, Karla Lončarić, Lukas Medaković Taradi, Lucas Pierobon, Mihael Pisuljak, Sofia Poljak, Kim Ribarić, David Ivan Šarić, Lena Sattler, Ante Šušnjić, Lota Zbukvić, Romeo Ivančić, Mihael Brajko, Paula Gregov, Erik Culej, Viktorija Jakopović, Eleonor Javorac Grizelj, Petar Ježić, Jakov Kadić, Lana Karmela Kanceljak, Klara Kumpović, Marko Leko, Borna Makarić, Klara Matić, Sara Matić, Karla Palić, Lucija Pavić, Ivo Pende, Ivano Rendulić, Bartol Smirčić, Luca Šarušić, Ivan Šušnjar, Ante Todorić, Inga Tolnaj, Laura Tolić, Lovro Toš, Lea Utrobičić, Antonio Bagarić, Ethel Petra Beg, Tara Belko, Antonio Jakov Čirko, Tin Hafner, Karla Ivančić, Ruža Sofija Kalember, Marko Kovačević, Maks Knežević, Josip Lovren, Ema Milek, Laura Prugovečki, Karla Roerig, Ivan Roglić Karlušić

Čret: Meri Badrov, Iva Čerdić, Neo Ćosić, Laura Jurišić, Jakov Kasalo, Petra Marinac, Mark Mihetec, Ivo Novak, Luka Osman, Niko Skočak, Eva Tomičić, Patricia Verović

POTVRĐENICI /3. svibnja 2025./

Luka Antončić, Filip Bago, Lucas Bainrauch, Jure Barbarić, Jakov Bilušić, Karlo Blaić, Jelena Boto, Vito Boto, Marta Brigić, Sara Brzović, Ivan Crnković, Ivan Ćurković, Maša Ćurković, Kruno Čajko, Yan Paulo Dubravec, Mak Durlen, Karla Ferara, Leon Ivan Franjević, Josip Grbavec, Ante Grgić, Chiara Hagljan, Ema Hamarić, Vito Hrvoje Hangi, Sara Josipa Havidić, Gabriela Ivandić, Mara Ivanković, Jan Ivanović, Lucija Ivoš, Jakov Jelenčić, Filip Jurić, Lota Marija Kanceljak, Lira Rita Katušić, Petar Kelava, Lucija Klanjčić, Klara Kolak, Petra Kovač, Ivan Krajina, Branimir Kramer, Ema Krstitović, Lucija Lacić, Kristijan Lakner, Luka Ledinščak, Toni Leko, Marija Leskovec, Fran Letica, Tena Lisak, Marko Lukenda, Laura Gabrijela Lukić, Franka Mandić, Ivan Matić, Jakov Matić, Matej Matković, Mia Menčik, Josip Mihetec, Julija Marta Miholić, Marko Mučnjak, Ida Marija Nađ, Lovro Nović, Jakov Orešković, Lara Pandža, Marko Pemper, Elena Tereza Peric, Leona Perić, Eva Perković, Lukas Perković, Leon Petrina, Maria Elena Pezo, Lena Plančak, Ljubica Radić, Ema Rade, David Radoš, Jakov Renić, Kata Renić, Mia Renić, Tvrtko Rogina, Patrik Sadiković, Natali Skelin, Gabrijel Slabinac, Dora Sofija Stanišić, Dominik Noa Stanke, Emilie Stojić, Jana Šarić, Petar Šorman, Bruno Štefančić, Tia Katarina Šulekić, Vid Šušnić, Tonka Cvita Tadijančević, Maio Tirić, Nora - Marta Tomaš, Ivano Topić, Jeronm Vedriš, Mirna Vranjković, Nikodem Ivan Vrbanc, Ivano Zadro, Korina Zahora, Ivan Zgorelec, Nikša Petrar Zlopaša, Luka Baćani, Šimun Baković, Marta Bujak, Marta Čerdić, Marin Čavrak, Andro Dubreta, Ella Bartolić Fukaš, Ana Gašpar, Bruno Hudinčec, Jana Kozija, Dvid Mihetec, Maria Pavić, Gabriela Pehak, Ana Petra Romac, Jan Ivan Stanko, Raul Božo Vanjorek, Ivona Vidić, Dominik Telišman, Matej Tomić, Marija Leko, Bruna Erna Saraga, Jakov Roko Saraga, Ivan Barać, Jasna Cigrovski r. Grahorski, Gabriela Dedić, Dubravka Perica - Polijaš, Marko Štajduhar, Milica Ožegović, Verica Balzunek, Leon Martin Bakić, Chapuis Anicet Herve Guela, Josip Jagarinec, Karlo Jagarinec, Mirjana Mira Ivana Kabert Ivanišević, Jadranka Julijana Krasnička, Helena Tomas

Isus nije trubio za volanom

Više od dva i pol milijuna kilometara na kotačima i za volanom iako nije profesionalni vozač ponekad se čini da uočava stanje današnje ceste. Zanimljivo je promatrati vozače s vjerničkog stajališta, te njihovu odgovornost u prvom redu prema sebi a i prema drugima. Svakodnevno na cestama gase se ljudski životi, više nego u ratovima. Nerijetko na zrcalu unutarnjeg vjetrobranskog stakla obješena krunica na kojoj se klati križ s raspetim Isusom, doima se da ga često vozač ne vidi, nego ga drži kao neku amajliju ili simboliku po kojoj nekome pripada. Križ nije obična amajlija i neusklađenost vožnje vozača s poštivanjem drugih koji voze kako umiju i znaju, a raspeti Krist koji je darovao život za druge, samo se može klatiti pa čak i smetati. Ako ga već ima pred svojim očima, ne treba ga vožnja dekoncentrirati, samo da promisli tko je taj Krist? Dok je djelovao na zemlji nije »trubio« po svome, išao je među ljude, ljubio sve

ljude, nije osuđivao pa niti kamenovao preljubnicu, grešnicu ili pogrešnicu. To bi se moglo usporediti s vozačkom strašću, neznanjem -»Tko je od vas bez grijeha, neka prvi na nju baci kamen«, navodi (Ivan 8,1-11). Isto vrijedi i za vozače, ne sudite i ne trubite, pogotovo ako imate krunicu na zrcalu sjetite se Isusovih riječi.

--

»Hosana« nije magarcu, nego Isusu

U vremenima prijevoznog sredstva jahača konja, magaraca i deva nije bilo prometnih znakova, pa nije u povijesti zabilježena niti jedna prometna nezgoda, izuzev ratnih sukoba gdje ih zlorabilo. »Pametne životinje« preteče su današnjih senzora u modernim automobilima i sa samohodnim upravljačima. Poznavale su znakove i putove, nisu gazile mase u koje su ulazili, jer nisu vozile po svome. O Isusovu mesijanskom ulasku u Jeruzalem zapisano je: »Kad je sutradan silan svijet koji dođe na

Blagdan čuo da Isus dolazi u Jeruzalem, uze palmine grančice i iziđe mu u susret. Vikahu: 'Hosana! Blagoslovljen onaj koji dolazi u ime Gospodnje! Kralj Izraelov!' A Isus nađe magarčića i sjede na nj kao što je pisano: Ne boj se kćeri sionska! Evo, kralj tvoj dolazi jašući na mladetu magaričinu!« (Iv 12, 12-15). Kad vozač ulazi u promet, kao kršćanin trebao bi se prisjetiti tih trenutaka, a ne da u njemu bukta gnjev poput pismoznaca i farizeja. Oni su poznavali pismo, ali ih je sputavala ljubav u prometu. U današnje vrijeme »vidi koja pila« čovjek svojim izumom došao je do razine da upravlja sa stotinama konja, više stotina magaradi. No, samohodni magarac na kojem je Isus jahao kročio je mirno putem s ulaskom u masu. Nije mu trebao navigator niti oznaka marke prestižnih automobila, pa se ponekad vozač mora upitati – upravlja li čovjek s konjima i magarcem ili je obrnuto. Nisu magarcu vikali »Hosana«, nego Isusu, a danas se očekuje da se markama automobila viče »Hosana«, jer čovjek se u njemu ne vidi nego se s njim poistovjećuje. Nije mu sredstvo, nego 'božanstvo'.

--

Da bi što prije stigao do Boga

Vozačka užurbanost i brzina vožnje često izazove pogrešku s teškim posljedicama, invaliditetom, smrtnošću. Na hrvatskim cestama u 2022. poginula je 271 osoba. Nažalost, savjest vozača koji je takvo što napravio ostaje opterećena cijeli život, obitelj zavijena u crno. Je li vrijednije vrijeme i brzina ili ljudski život? Nestrpljivost za volanom nije ništa drugo doli jedan od smrtnih grijeha oholosti. Umjesto ljubavi i razumijevanja, sposobnosti i mogućnosti drugih, te prilagodbe putu oholost često obuzme ljudski egoizam. Ponekad se čini kao da je vozač sam na putu, nekamo ide a ne zna kamo – žuri mu se, radi prekršaje koje je struka postavila. Ne razmišlja da vrijeme ne može ubrzati i da vrijeme neće pobjeći. Dapače, možda žuri na misu, na krunicu, u crkvu, na druženje? Ne vodi se mišlju da i

drugi idu tamo – idu Bogu, jer ljudski život teče prema Bogu. Od Njega je započet i Njemu se vraća. Svako nasilje, bilo u vožnji ili u životnom hodu na neki način »prilagođava sebi Boga« da mu se prilagodi, a s druge strane mu se moli. Život i vrijeme treba uskladiti, jer svi žive u vremenu i prostoru, a kako navodi (Prva Ivanova, 4.20) - Kaže li tko:» 'Ljubim Boga', a mrzi brata svojega, lažljivac je. Jer tko ne ljubi brata svojega kojega vidi, kako može ljubiti Boga kojega ne vidi?« Ni u prometu ne treba preskakati čovjeka da bi što prije stigao do Boga. Ljubav prema čovjeku je ljubav prema Bogu, a ljubav je dobrostiva, puna razumijevanja.

--

Ljubav u prometu

»Kako vozi - baba, kreten, idiot...« – često su riječi nestrpljivih vozača koji nekamo žure i nastoje prilagoditi vožnju prema sebi i svojim potrebama. Ne razmišljaju da nije čovjek sam na svijetu, pa niti na cesti ili bilo kojem životnom putu. Anegdota o vozaču koji vozi u pogrešnom smjeru na autocesti u kojoj vozač koji vozi u pogrešnom smjeru sluša na radiju da netko vozi u pogrešnom smjeru i da treba pripaziti, usporiti vožnju, prilagoditi se desnoj strani. No, u čuđenju vozač koji vozi u pogrešnom smjeru to sluša i komentira – pa nije jedan, nego ih stotine voze u pogrešnom smjeru. To je ustvari pouka da čovjek ne vozi u pogrešnom smjeru, nego da se prilagodi drugome i

razumije drugoga u njegovim potrebama. Osobe nose svoje probleme i teškoće, pa i kad su za volanom, a to treba razumjeti. Pazeći na druge, osoba čuva sebe, ne samo u prometu nego u svakidašnjem životu. To je promet, a promet je susret s čovjekom. Nije vozač odvojen od prometa ili susreta s čovjekom koji je Božja slika. U svakoj prilici – osoba je osoba, pa i u vožnji. Licemjerno je da se vjernik ponaša na jedan način u crkvi, a na drugi način u prometu ili svakidašnjem životu. Kršćanstvo je život i nije ideologija ili skup zakonskih odrednica. I ljubav je u prometu prema drugome! Sv. Pavao navodi: »A sada: ostaju vjera, ufanje i ljubav – to troje – ali najveća je među njima ljubav.« I u prometu je najvažnija ljubav. (V.Č.)

Osvrti čitatelja

Crkva je jedini etički medij s licem Evanđelja

Medijska zloraba i manipulacija je hrvatska svakidašnjica, jer u njoj naočigled izostaje novinarska etika što se pokazalo i na nedavnim izvješćima s koncerta na Hipodromu u Zagrebu koji je okupio pola milijuna hrvatskoga stanovništva. K tome, postavlja se logično pitanje – postoji li više objektivno novinarstvo i tko su vlasnici medija? Ili je po „srpskoj tezi“ prosvjeda „pumpaj“ i širi dalje, jer društvene mreže to preuzmu i šire brzinom svjetlosti. Prema Enciklopediji suvremena mjerenja brzine svjetlosti su toliko precizna da je brzina svjetlosti fiksirana na točno 299 792 458 m/s, a onda je prema njoj definirana jedinica duljine metar. Ima li novinarska etika metar ili neku mjeru, zapravo što je to novinarstvo? Pitanje je svih pitanja, postoji li odgovornost za izgovorenu ili napisanu riječ? Ponekad se čini da živimo u paralelnim svjetovima. Jedno svojim očima vidimo, drugo čitamo, ili marginalne događaje se izvlači po društvenim mrežama, samo da je senzacija. Odgovornost u novinarstvu koje se temelji na činjenicama pomalo blijedi. Zaboravljaju se riječi temelja novinarske etike iz Matejeva evanđelja – Ne čini drugom što ne želiš da se tebi čini. Isto tako, novinarstvo nije samo puka informacija, jer ono ima uzročno posljedične zakonitosti, usto i odgaja, formira stavove. Crkva je ostala medij Evanđelja i njezina načela mogu jedino vratiti u profesionalno krilo novinarstva.

M. Matić

Marija Bistrica, 2025.

IZVADCI IZ MATICE ŽUPE / 5. travnja - 7. srpnja 2025./

KRŠTENI

Fran Rustić, Šima Vrdoljak, Ana Malika Puzjak, John Christoph Puzjak, Fabijan Ščrbak, Faustina Čelan, Matej Kakarigi, Martin Šaban Fink, Lena Ružica Novotny, Chapuis Anicet Herre Guela, Jakov Drača, Roza Lepesić, Elena Roka Vidmar, Nora Sunčica Širola, Toma Čurić, Jakov Stipan Prtenjača, Lara Čunko, Jan Vidović, Fran Josip Mihetec, Toni Tunjić, Vito Luka Soldo, Klara Storić, Borna Lulić, Mihael Turkalj, Amelie Pelaić, Nova Novosel, osip Vesenjok, Marieta Šain, Jana Danek, Marija Gracija Šola, Niko Mačković, Jakov Lončar

VJENČANI

Bernard Musulin i Ivona Pavičić, Tomislav Vulić i Dora Šurić, Marko Đuran i Barbara Božić, Ivan Matić i Ivana Fink, Valentino Tunjić i Tena Marija Ladešić, Ante Marijan Brekalo i Monika Kovač, Đulio Petar Maslač i Katarina Andonovski, Filip Soldo i Kristina - Ivana Bartolić, Dragan Pokrivač i Marta Galeković, Nenad Vladimir Tušek i Irena Božena Brezovec

UMRLI

Stana Gale, Miljenko Mladinić, Blagica Škegro, Mirjana Biondić, Dragica Skozrit, Mara Milinović Batinić, Romano Dimić, Filka Badrov, Marijan Betlehem, Drago Ćurković, Lena Finderle, Barica Mihetec, Gabriela Šlibar, Kata Bukovac, Božica Fagač, Ivan Milas, Magdalena Jandrijević, Vladimir Bursać, Željko Antolović, Željko Miholić, Dubravko Antolić, Miljenko Galović, Nadica Igrec, Josipa Drempetić, Jelica Gudlek, Ivan Stanke, Hrvoje Omruž, Danica Babić, Franjo Špoljar, Ivan Doljan, Siniša Šegvić, Draga Sršek, Ana Čretnik

***Relikvije bl. Alojzija
Stepinca***

